

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 98.885 van 17 september 2001
in de zaak A. 66.684/IX-2295.**

In zake : de NV ABAR, algemene bouwafvalrecyclage,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. JANSSENS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Amerikalei 73

tegen :

het Vlaams Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat B. ASSCHERICKX,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Ninoofsesteenweg 643.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de NV ABAR, algemene bouwafvalrecyclage op 1 december 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het bij brief van 27 september 1995 medegedeelde besluit van de Vlaamse minister van Economie waarbij haar in het kader van de wetgeving op de economische expansie een rentetoeelage en een kapitaalpremie worden toegekend in de mate dat daarbij geweigerd wordt de toegekende basissteun te verhogen omdat het "speciaal criterium ecologie" niet vervuld is;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 9 mei 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 29 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 september 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. SLOSSE die, loco advocaat L. JANSSENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat I. COOREMAN die, loco advocaat B. ASSCHERICKX verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 20 februari 1995 dient de Generale Bank namens de verzoekende partij bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een aanvraag in om, in toepassing van de wet van 4 augustus 1978 betreffende de economische expansie, overheidssteun en met name een rentetoeelage en een kapitaalpremie te verkrijgen voor investeringen -ten bedrage van 36 797 098 BEF, waarvan 8 000 000 BEF te financieren- in haar installaties "waar bouwafval gerecycleerd wordt tot een puingranulaat dat aan de normen voldoet". Volgens de aanvraag gaat het om investeringen die de wettelijke normen overtreffen en die niet strikt noodzakelijk zijn om aan nieuwe strengere normen te voldoen, zodat er ook aanspraak wordt gemaakt op een verhoging van de basissteun op grond van het criterium "ecologie".

1.2.1. Met een 27 september 1995 gedagtekende brief deelt het bestuur Economische Expansie, dienst KMO-middenstand van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap aan de Generale Bank te Brussel mede dat een rentetoeelage van 240 000 BEF en een kapitaalpremie van 746 000 BEF wordt toegekend, maar dat "het speciaal criterium ecologie niet (kan) worden toegekend". Als reden wordt vermeld: "Recyclage van bouwafval komt niet meer in aanmerking voor ecologiesteun, vermits de recyclage verplicht is ingevolge het Afvalstoffenplan 1991-1995".

1.2.2. Uit het dossier blijkt niet wanneer de brief van 27 september 1995 is verstuurd, noch wanneer hij bij de Generale Bank of bij de verzoekende partij aangekomen is. De door de verzoekende partij met haar verzoekschrift voorgelegde kopie van de beslissing -zoals die aan de Generale Bank is opgestuurd- bevat wel, onderaan, een stempel met de datum "-5 okt. 1995"; een andere kopie, door haar voorgelegd met de memorie van wederantwoord en in de inventaris aangewezen als "de ontvangst van de brief op de Generale Bank op 2 oktober 1995", is bovenaan afgestempeld met de datum "02 okt.1995".

1.3. Bij brief van 21 november 1995 dient de raadsman van de verzoekende partij, overeenkomstig de haar gegeven inlichtingen, een willig beroep in bij de administratie en een hiërarchisch beroep bij de Vlaamse minister van Economie. De verzoekende partij verzet zich daarin tegen de verwerping van het speciaal criterium "ecologie".

Met een brief van 1 december 1995 deelt de administratie aan de raadsman van de verzoekende partij mede dat de motivering van de beslissing van 27 september 1995 "eerstdaags alleszins voor wat de motivering betreft herzien zal worden", maar dat noch het willig noch het hiërarchisch beroep de beroepstermijn voor het indienen van een annulatieberoep stuit. Eveneens op 1 december 1995 dient de verzoekende partij het onderhavige annulatieberoep in.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat het annulatieberoep laattijdig ingediend is aangezien het bestreden besluit bij brief van 27 september 1995 aan de Generale Bank ter kennis gebracht is en dat die bank -die trouwens ook de initiële aanvraag bij het ministerie had ingediend- opgetreden is in naam en voor rekening van de verzoekende partij, zodat het eindbesluit rechtsgeldig aan haar ter kennis gebracht is; dat zij betoogt dat, aangezien de lasthebber van de verzoekende partij op 28 september 1995 kennis had van het bestreden besluit, de beroepstermijn voor het indienen van een verzoekschrift bij de Raad van State verstreek op 27 november 1995 zodat de op 28 november 1995 gedagtekende beslissing van de verzoekende partij om het onderhavige beroep in te stellen en het op 1 december 1995 aangetekend verzonden verzoekschrift zelf dagtekenen van meer dan 60 dagen na de kennisneming van het bestreden besluit;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord uiteenzet dat de Generale Bank niet geacht kan worden in deze zaak als haar lasthebber te zijn opgetreden, zeker niet als een lasthebber die in haar plaats betekening van beslissingen mocht ontvangen; dat zij in dat verband betoogt dat uit de subsidieaanvraag klaar en duidelijk blijkt dat zijzelf als aanvrager is opgetreden; dat zij voorts stelt dat de bestreden beslissing haar rechtspositie wijzigt en dat zij daarom zelf kennis moest krijgen van het besluit waarbij haar subsidie gedeeltelijk wordt geweigerd; dat zij er tenslotte op wijst dat de verwerende partij alleen maar beweert dat de Generale Bank op 28 september 1995 kennis had van het bestreden besluit, terwijl uit de datumstempel op de door haar voorgelegde brief blijkt dat de Generale Bank de brief van 27 september 1995 heeft ontvangen op 2 oktober 1995;

2.3. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie nog stelt wat volgt : het aanvraagformulier, ondertekend door de verzoekende partij en de bank, vermeldt dat de "aanvragende onderneming de kredietinstelling machtigt om de aanvraag voor te leggen aan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap" en de richtlijnen VL 5 met betrekking tot de toepassing van de wet van 4 augustus 1978 op de economische expansie vermelden expliciet dat de kredietinstellingen de aanvragen voor rentetoelagen indienen en dat de beslissing aan hen wordt betekend, met toezending van een afschrift aan de betrokken onderneming; vanuit die optiek heeft zij op de dag van de verzending van de brief van 27 september 1995 aan de hoofdzetel van de Generale Bank te Brussel een afschrift naar de verzoekende partij gezonden; de verzoekende partij erkent dat zij op 5 oktober 1995 kennis gekregen heeft van het document dat haar door haar bankier is doorgestuurd; aangezien de brief op 27 september 1995 ter kennis van de Generale Bank te Brussel is gebracht en die bank de brief via haar zetel in Turnhout naar de verzoekende partij heeft gestuurd, die erkent hem op 5 oktober 1995 ontvangen te hebben, "kan worden besloten dat de lasthebber van verzoekster (...) de kennisgeving minstens vóór 2 oktober 1995 heeft ontvangen";

2.4. Overwegende dat de verwerende partij de brief van 27 september 1995 niet aangetekend verzonden heeft; dat zij geen enkel bewijsgegeven voorlegt nopens de datum van het verzenden van die brief of over de datum van aankomst van een mededeling hetzij bij de Generale Bank hetzij bij de verzoekende partij; dat in die zin haar standpunt dat de brief op 28 september 1995 de adressaat bereikt heeft een blote bewering is;

Overwegende dat de verzoekende partij erkent dat de Generale Bank op maandag 2 oktober 1995 de brief van 27 september 1995 ontvangen heeft en dat zijzelf er op 5 oktober 1995 kennis van genomen heeft; dat, daargelaten de vraag of de verwerende partij door de betekening van die brief aan de Generale maatschappij, omdat zij bij het indienen van de aanvraag als tussenpersoon was opgetreden, de beroepstermijn heeft kunnen doen ingaan, vastgesteld wordt dat, rekening houdend zelfs met een kennisneming op 2 oktober 1995, het beroep tijdig ingesteld is; dat, waar de verwerende partij in haar laatste memorie wijst op een chronologie die doet vermoeden dat de Generale Bank te Brussel haar brief van 27 september 1995 reeds vóór 2 oktober 1995 ontvangen moet hebben, die opmerking met onvoldoende bewijskrachtige gegevens wordt gestaafd opdat zij geacht zou kunnen worden ontslagen te zijn van de op haar rustende bewijsvoering; dat de exceptie niet gegrond is;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een enig middel de schending aanvoert van het motiveringsbeginsel, van artikel 13 van het decreet van 23 oktober 1991 op de openbaarheid van bestuursdocumenten, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het Afvalstoffenplan 1991-1995, van artikel 6, 3° van het decreet van 15 december 1993 betreffende de bevordering van de economische expansie in het Vlaamse Gewest en van de richtlijnen "VL5" met betrekking tot de toepassing in het Vlaamse Gewest van de expansiewetgeving ingesteld door de wet van 4 augustus 1978, doordat de bestreden beslissing verwijst naar het Afvalstoffenplan 1991-1995 en doordat de verwerende partij van oordeel is dat de recyclage van bouw- en sloopafval door dat Afvalstoffenplan verplicht is gesteld, terwijl elke administratieve beslissing moet steunen op relevante motieven en terwijl het genoemde Afvalstoffenplan, noch enig ander reglement bepaalt dat de recyclage van bouw- en sloopafval verplicht is zodat "het ekologie-criterium in de toekenning van de expansiesteun wel degelijk kon spelen"; dat zij het middel als volgt toelicht: in het Afvalstoffenplan, dat door de Vlaamse regering goedgekeurd is op 20 februari 1991, wordt melding gemaakt van beleidsrichtlijnen en wordt een situatieschets gegeven van de huidige afvalproblematiek en alleen enkele zeer specifieke bepalingen kunnen normatief geacht worden; in hoofdstuk 5 wordt wel gehandeld over bouw- en sloopafval maar het gaat daar enkel over het uitvoeren van een studieprogramma dat later geconcretiseerd zal moeten worden, over pilootprojecten en over een sensibiliseringscampagne en nergens is dus vermeld dat bouw- en sloopafval gerecycleerd moet worden; bovendien is het besluit van 20 februari 1991 van de Vlaamse regering

slechts bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt, wat erop wijst dat het bestuur van oordeel was dat het geen belang had voor de algemeenheid van de burgers en is het Afvalstoffenplan dan ook niet verbindend; in die zin kan het bestreden besluit niet wettig stellen dat het Afvalstoffenplan de recyclage van bouw- en sloopafval verplicht heeft gemaakt;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord stelt dat de recyclage van bouw- en sloopafval verplicht is als gevolg van het Afvalstoffenplan 1991-1991 van de Vlaamse regering, dat de recyclage, als industriële activiteit, gesubsidieerd kan worden maar dat daarvoor geen extra ecologiesteun meer kan verleend worden aangezien daarvoor effecten bereikt moeten worden die niet alleen overeenstemmen met, maar die verder gaan dan de doelstellingen van het gehanteerde milieubeleid; dat zij met betrekking tot het normatief karakter van het Afvalstoffenplan verwijst naar de artikelen 14 tot 20 van het Afvalstoffendecreet van 2 juli 1981, onder meer naar artikel 19 dat aan het Afvalstoffenplan verordenende kracht verleent en afwijkingen ervan alleen toestaat wanneer de decretale voorwaarden daartoe vervuld zijn, dat zij betoogt dat de recyclage van bouw- en sloopafval expliciet in het plan behandeld is, dat er zelfs is voorzien in een specifiek uitvoeringsplan dienaangaande en dat de door de verzoekende partij geplande investeringen alleen dienen om zich aan de wettelijke normen aan te passen; dat zij met betrekking tot de opmerking van de verzoekende partij dat het Afvalstoffenplan ten aanzien van bouw- en sloopafval alleen een studie verplicht stelt, betoogt dat die studie uiteraard betrekking heeft op de recyclage, die op zich verplicht wordt gesteld, ook al zijn de voorwaarden daartoe nog niet uitgewerkt; dat zij tenslotte het verbindend karakter van het Afvalstoffenplan ook afleidt uit de in het Afvalstoffendecreet opgenomen bepaling dat het plan bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt en dat het ter inzage ligt bij een aantal instanties;

3.3. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord nog specificeert wat volgt : het Afvalstoffenplan bevat, met betrekking tot bouw- en sloopafval, geen plan voor de verwerking, maar enkel een studieprogramma met het oog op een concreet actieprogramma en dus is de stelling dat recyclage als zodanig van bouw- en sloopafval een specifieke doelstelling van het Afvalstoffenplan is, onjuist; zij kreeg voorheen wel degelijk subsidies op basis van het ecologie-criterium; er kan geen rekening gehouden worden met artikel 18, § 3, van het Afvalstoffendecreet omdat het strijdig is met artikel 84 van de Bijzondere wet

van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen; de verwerende partij heeft haar zelf op 1 december 1995 medegedeeld dat de bestreden beslissing foutief gemotiveerd was;

3.4. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie nog stelt dat het Afvalstoffenplan bekendgemaakt is op de door het Afvalstoffendecreet voorgeschreven wijze en dat in ieder geval de verzoekende partij er een afdoende kennis van had, dat het Afvalstoffenplan de recyclage van bouwafval behandelt en zelfs verplicht stelt -de ter zake opgenomen bepaling is op zich voldoende duidelijk om verbindend te zijn en in het algemeen is de recyclage na het voorkomen de door het Afvalstoffendecreet ingestelde geëigende wijze om het afval te beheren-, dat ecologiesteen voorbehouden moet worden voor ondernemingen die meer doen dan het reglementair vereiste en dat, meer nog, de investering van de verzoekende partij strijdt met de Europese omkadering van de staatssteun voor milieu, waar het vergroten van de productiecapaciteit in ieder geval buiten de subsidiëring ten behoeve van het milieu gehouden wordt;

3.5.1. Overwegende dat de verwerende partij met de bestreden beslissing weigert de aan de verzoekende partij toegekende toelage te verhogen op grond van het ecologie-criterium om reden dat "recyclage van bouwafval niet meer in aanmerking (komt) voor ecologiesteen, vermits de recyclage verplicht is ingevolge het Afvalstoffenplan 1991-1995"; dat de verzoekende partij in de eerste plaats betwist dat het Afvalstoffenplan haar verplicht om bouw- en sloopafval te recycleren;

3.5.1.1. Overwegende dat het Afvalstoffenplan 1991-1995 door de Vlaamse regering op 20 februari 1991 is goedgekeurd en dat het, in overeenstemming met de toentertijd geldende bepalingen van artikel 14 tot 20 van het Afvalstoffendecreet van 2 juli 1981, bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad van 10 april 1991 bekendgemaakt is en bij de genoemde instanties is neergelegd; dat, overeenkomstig artikel 19 van het decreet, het plan "verordenende kracht (heeft) en blijft gelden tot het door een ander is vervangen. Er mag alleen van worden afgeweken overeenkomstig het bepaalde in artikel 53"; dat evenwel het normatief karakter van het plan in zijn algemeenheid niet betekent dat alle vermeldingen ervan op dezelfde dwingende wijze verplichtingen opleggen aan de rechtsonderhorigen; dat zulks slechts het geval kan zijn voor zover de vermeldingen ervan, zowel wat hun inhoud als wat hun adreessaat betreft, voldoende concreet zijn geformuleerd dat zij als een echte verplichting door de bestuurde geïdentificeerd kunnen worden;

3.5.1.2. Overwegende dat het Afvalstoffenplan 1991-1995, zoals dat door de verwerende partij in het dossier is neergelegd, met betrekking tot bouw- en sloopafval eerst in hoofdstuk II - "situatieschets" (pag 57 e.v.) de bestaande situatie beschrijft, meer bepaald in de afdeling 2.3.8. - "bijzondere afvalstoffen", terwijl in hoofdstuk IV - "Visie op het toekomstig beleid" de hoofddoelstellingen van het plan (voorkomen en beperken van afval, vervolgens recuperatie en tenslotte een goede infrastructuur voor het niet te vermijden afval) en de randvoorwaarden (kwantitatieve en kwalitatieve beheersing, evenwichtig en geïntegreerd beleid, efficiëntie, gefaseerde operationalisering en beperking van het ruimtebeslag) worden vermeld, tezamen met de "vooruitzichten productie en verwijdering", maar dat in die afdeling IV.4 geen rubriek gewijd is aan de bouw- en sloopafval; dat in geen van die bepalingen iets verordenends kan worden gelezen met betrekking tot de behandeling van bouw- en sloopafval;

Overwegende dat hoofdstuk V van het Afvalstoffenplan het "uitvoeringsprogramma - planperiode 1991-1995" bevat met daarin de "taken en maatregelen per deelproces" die moeten "ontwikkeld en verwezenlijkt (worden)" (afdeling 5.1. tot 5.6.) en een aantal "uitvoeringsplannen (...) voor de bijzondere afvalcategorieën en voor de hiermee betrokken sector(-organisaties)" (afdeling 5.7.); dat aldus punt 5.7.7. betrekking heeft op het bouw- en sloopafval; dat daarin, onder de algemene hoofding "in het kader van een samenwerkingsverband tussen de OVAM, het OCW en het WTCB zal een programma van onderzoek, ontwikkeling en voorlichting uitgevoerd worden" twee aspecten worden belicht: er wordt enerzijds een onderzoek in het vooruitzicht gesteld over "de kwaliteit en de kwantiteit van het bouw- en sloopafval", het "innovatief onderzoek naar kwaliteitsverbetering" en het "opstarten en opvolgen van pilootprojecten voor toepassing van (rest)granulaten in gebouwen en burgerlijke bouwkunde" en anderzijds wordt de "(ontwikkeling van) een sensibiliseringscampagne" gepland teneinde de wensen en problemen van alle betrokkenen te kennen en initiatieven te ontwikkelen voor nadere samenwerking, promotiecampagnes en het bijhouden van een gegevensbank; dat uit de bewoordingen zelf van die bepalingen afdoende blijkt dat het uitvoeringsplan voor de bouw- en sloopafval zich duidelijk niet richt tot individuele ondernemingen uit de sector, maar tot hun organisaties en dan nog enkel met de opdracht om in een stuurgroep onderzoek te verrichten en te sensibiliseren;

3.5.1.3. Overwegende aldus dat, aangenomen dat het Afvalstoffenplan 1991-1995 op zichzelf verbindende kracht heeft, voor de onderhavige zaak de vaststelling zich opdringt dat het plan ten aanzien van de bouw- en sloopafval geen precieze regels formuleert maar enkel doelstellingen die aan de sector als geheel gericht zijn; dat het zelfs niet bepaalt dat de overheid middelen heeft om op te treden tegen de rechtsonderhorigen die handelingen stellen die niet in de lijn van die doelstellingen liggen; dat dan ook, vanuit dat oogpunt, het plan geen grondslag kan vormen om aan de verzoekende partij subsidies te ontzeggen om reden dat het Afvalstoffenplan de recyclage zou verplicht stellen zodat de investering van verzoeker alleen maar gebeurt om aan een wettelijke verplichting te voldoen;

3.5.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij de schending aanvoert van de richtlijnen "VL 5" voor de toepassing van de wet van 4 augustus 1978 op de economische expansie ten aanzien van kleine ondernemingen en van artikel 6, 3° van het decreet van 15 december 1993 betreffende de bevordering van de economische expansie in het Vlaamse Gewest; dat, blijkens de door de verwerende partij verstrekte bewijsgegevens, de richtlijnen "VL 5" in punt 5.3.5.1. bepalen dat de investeringssteun met 15 % kan worden aangevuld voor investeringen die "boven de wettelijke normen worden uitgevoerd" en die gericht zijn op grondstoffenbesparing of hergebruik van grondstoffen, energiebesparing, kwaliteitszorg, vermindering milieubelastende effecten of veiligheid; dat die bepalingen in de richtlijnen overeenstemmen met artikel 6, 3° van het decreet van 15 december 1993 luidend als volgt :

"Art. 6. Om de economische expansie van kleine, middelgrote en grote ondernemingen selectief te ondersteunen, kunnen tegemoetkomingen worden verleend voor de realisatie van de onderstaande verrichtingen in het Vlaamse Gewest. Die tegemoetkomingen worden voor de volgende investeringen, op grond van hun economisch nut, onder de voorwaarden en volgens de regelingen van de Vlaamse regering, uitgekeerd binnen de voorziene begrotingskredieten :

(...)

3° investeringen met een ecologisch doel in overeenstemming met de EG-kaderregeling voor steunmaatregelen van de lid-Staten op milieugebied, in het bijzonder :

a) investeringen, gericht op een vermindering van de belasting van het milieu, en die verder gaan dan de bestaande wettelijke normen;

b) investeringen, gericht op de aanpassing aan de nieuwe, strengere wettelijke normen :

- indien zij betrekking hebben op installaties die ten minste twee jaar voor de inwerkingtreding van de normen operationeel zijn;

- of indien zij gerealiseerd worden door ondernemingen die minstens twee jaar bestaan;

c) buitengewone investeringen, gericht op een rationeel gebruik van energie, op de verbetering van industriële processen uit energetisch oogpunt of het gebruik van recuperabele en alternatieve energiebronnen;

d) buitengewone investeringen, gericht op een aanzienlijke besparing of recycling van grondstoffen waarbij een positieve ecologische weerslag aanwijsbaar is;

e) buitengewone investeringen met een ecologische draagwijdte, gericht op een verhoging van de kwaliteit of de duurzaamheid van de geproduceerde goederen;

f) buitengewone investeringen, gericht op een verhoging van de brandveiligheid, de veiligheid van de geproduceerde goederen en de veiligheid van de arbeidsomstandigheden tijdens het productieproces";

3.5.2.2. Overwegende dat, als hoger gezien, het Afvalstoffenplan 1991-1995 aan de verzoekende partij geen concrete regels oplegt met betrekking tot haar activiteiten op het vlak van bouw- en sloopafval; dat de algemene verplichting om het afvalbeheer zoveel als mogelijk te recyclen -doelstelling van het Afvalstoffenplan 1991-1995- niet betekent dat de investeringen die de verzoekende partij heeft gedaan automatisch gezien moet worden als een investering die de wettelijke normen niet overstijgt;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar subsidieaanvraag (punt 5 : "Toelichting bij het ecologie-criterium") een ruime uiteenzetting heeft gegeven over de wijze waarop haar investering, die als 'grondstoffenbesparing' en 'vermindering van milieubelastende effecten' als een milieu-investering kon worden gezien, paste in haar eigen doelstelling, te weten "het recyclen van bouw- en sloopafval tot bruikbare granulaten in de wegenbouw en de betonindustrie" en in het Afvalstoffenplan 1991-1995 "dat stelt dat afvalstoffen van het type klasse-3 moeten gerecycleerd worden in plaats van gestort" en dat aanleiding gegeven heeft tot kwaliteitsverbeterende initiatieven "in de sector van de recyclagebedrijven van bouw- en sloopafval" zodat voor haar nu de weg vrij is voor investeringen om, zoals OVAM dat wil, de grote afvalberg in de provincie Antwerpen volledig te recyclen; dat, met dergelijke motivering van de aanvraag voor ogen, de verwerende partij zich in het bestreden besluit niet kon beperken tot de eenvoudige verwijzing naar de door het Afvalstoffenplan ingestelde algemene verplichting om te recyclen; dat in die zin de verwerende partij te kort gekomen is aan de op haar rustende motiveringsverplichting, zoals die door de wet van 29 juli 1991 ingesteld is;

3.5.3. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie nog erop wijst dat de EG-kaderregeling voor steunmaatregelen van de lid-Staten op milieugebied geen subsidiëring toelaat van investeringen die rechtstreeks bijdragen tot een belangrijke verhoging van de productiecapaciteit; dat, aangezien dat motief

niet in het bestreden besluit is vermeld hoewel de wet van 29 juli 1991 de verwerende partij daartoe verplichtte, de Raad van State er geen acht op kan slaan;

3.5.4. Overwegende dat om de hiervoor uiteengezette redenen het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het bij brief van 27 september 1995 medegedeelde besluit van de Vlaamse minister van Economie waarbij aan de NV ABAR, algemene bouwafvalrecyclage in het kader van de wetgeving op de economische expansie een rentetoelage en een kapitaalpremie worden toegekend in de mate dat daarbij geweigerd wordt de toegekende basissteun te verhogen omdat het "speciaal criterium ecologie" niet vervuld is.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien september 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.